

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Helyben.		Vidékre küldve:	
Egy évre . . .	10 kor. — fill.	Egy évre . . .	16 kor. — fill.
Fél évre . . .	5 . . .	Fél évre . . .	8 . . .
Negyed évre . . .	2 . . . 50.	Negyed évre . . .	4 . . .
Egy órára . . .	— . . .	Egy órára . . .	1 . . . 70.
Egyesszám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **II. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

A bécsi rongy.

(Sz. A.) Az ó esztendő volt már sötét lealkonyodóban. Bécs egyik szalójában azonban két férfi tanácskozott; s ők két nemzet reménysilagai valának. A tanácskozás eredményes volt és két órával az öreg esztendő távozása előtt, új fényben ragyogott föl a kiegyezés műve. A két férfi szerencsésen megtalálta az egymás lelkéhez vezető utat és a kötés egy szívvvel lélekkel létrejött.

Ime tehát, Széll Kálmán államférfiúi bölcsesége leküzdötte a feltornyosult akadályokat: két órával az az ujesztendő előtt. De éppen ugy esett az, hogy újév delén már Budapestre sietve kijelenthette a nemzetnek a diadalt. Persze szerény volt; jelezte, hogy aureola ragyog immár fején, de úgy lőn, mintha e dicsősözü lenyomná őt, mintha szerénysége pirulna a másnak édes teher alatt.

Teringettét, vajjon cinikus, vagy epés volt-e az a publiczista, aki e gördülékeny rendezés láttára így kiáltott föl:

— Az előadás igazán kifogástalan volt!

Mert mi is történt Szilveszter éj-jelén Bécsben? „Sikerült elosztani az utolsó differenciákat is.“ De hogyan? „Egyik fél se győzött — mondta a miniszterelnök — csak siker, csak eredmény mindkét fél javára.“ Hát akkor mik voltak „az utolsó differenciák“, mik voltak Széllnek és viszont Körbernek amaz, egy nappal előbb még „teljesíthetetleneknek“ jelzett követelése, amelyek miatt a kiegyezési tárgyalások csődjét jelentették? Ha pedig létrejött a megegyezés, ki ejtette el követeléseit, amelyek előbb még oly fontosak voltak, hogy kielégítetlenségük miatt a kiegyezés maga egész nagyságában létre nem jöhetett?

A politika nagy komédiásai valóban jól játszottak. A játékon igaz, Magyarország mentsvára, áhitott álma, az önálló vámterület veszett el, amelyhez már-már közel érezte magát kereskedő, iparos és gazda — hasztalanul. A kormánypárton mint nagy siker emlegetik, hogy a kiegyezést megkötötték, hát hiszen az Magyarország átká, hogy a kiegyezést utóvégre mindig megkötötték.

A nagy mű azonban, amely Széll Kálmánt a történelem lapjain Herosztrateszként halkatatlantani fogja, még nem tökéletes. Ugy lehet, hogy ezuttal a feketeleves csakugyan hátra van. A két kormány megegyezésének anyaga a két Ház elé megy. Vajjon az osztrákok megfogják-e szavazni a javaslatot? Aligha. Körber úgy látszik, nagy művész, de ily nagy áldozatot az osztrák pártoktól alkalmasint hiába vár. Azok ingyen semmit sem tesznek. Azoknak vívmány kell, újabb kedvezmények nélkül nem szavaznak meg semmit. Követeléseik pedig oly számosak, oly tarkák, hogyha valamennyit teljesítenék, nem maradna semmi a későbbi kormányzatra, mert Ausztriában a pártoknak dobott konczok nélkül kormányozni nem lehet. És — mi fő — az osztrák pártok egymás bőrére fegyverkeznek, egy mákszemnyi kedvezményt se lehet adni egyiknek sem, valamelyik másik sérelme nélkül. Többséget, áldozatok árán kovácsolhat össze Körber, de az akkori kialakuló kisebbség erőtelenné teszi a többséget, mert obstruálni fog s az obstrukció viharos tengerén hajótörést szenved a kiegyezési javaslat.

Mi marad akkor hátra? A 14-ik paragrafus. Az alkotmány felfüggesztése és a javaslatnak császári rendelettel való törvénynyé tétele. A kik az osztrák viszonyokat ismerik, nem szünek meg hangoztatni, hogy az osztrák kormány egyetlen, a kiegyezés realizálására vonatkozó gyakorlati értékű kilátása a 14. §.

És ez esetben üt be csak Magyarországon a ribillió. Kossuth Ferencz újévi beszédében kijelentette, hogy a nagy Kossuth párt azon esetben, ha Ausztriában az alkotmányos forma teljesen meg nem tartatik, föl fog lázadni a javaslat ellen, más szóval: obstrukció lesz itt is.

És akkor az egész, de az egész nemzet helyeselni fogja a törvénytelen törekvés megállítására irányuló ellen-törekvést. És akkor, ha a kiegyezés nem is, a kormányok bizonynyal bukni fognak. S akkora szervezve lesz az országban, jobban mondva önként szervezkedik a gazdasági ellenzék, amely Magyarország gazdasági függetlenségének jelszava alatt az önálló vámterület zászlaját minden vonalon dialra vezeti . . .

. . . Igaz, — ez volna a logikus fejlődés. De hát nálunk Magyarországon a színjátszás folyik a politikában. Az alkotmányosdi komédia még a 67. jegyében folyik, de már régen a burkolt abszolutizmus lényegét testesíti. Ime, az alkotmányosdi úgy kívánta, hogy a magyar alkotmány arczatját odafönt Bécsben kipirosítsák az ösmert jóféle bécsi ronggyal s most hozzák haza az „alkotmányosságot“ s új-jongva mutatják be a nemzetnek viruló színében.

Hát hiszen Bécsben jól értenek ehhez az ámitáshoz és a hü magyar nép bizony csak vak volt eddigelé. De már oszladozik a homály; látjuk, hogy még a 67-es mű legbecsesebb részeit is mind ellopokdták tőlünk; nem vagyunk egyéb, mint idegen hadseregtől megszállott tartomány; roskadozunk terheink alatt és a kedves bécsiektől új terheket hoznak gerincztelen minisztereink.

Ez a nemzetellenes, sőt életellenes politika maga ellen fordítja a nemzet legjobbjait. S az a történelemben páratlan sötétségű körülmény, hogy éppen a magyar állam felelős miniszterei segítenek megfosztani e nemzetet a fölvirágzás lehetőségétől, hogy éppen a magyar kormány fojtja el az önálló vámterületre irányuló, immár jogszerint is „udvarképes“ törekvést, — a legnagyobb elkeseredéssel tölti el a nemzet minden gondolkodó tagját e romlott korszak iránt s minden igaz tekintet nem azért mélyed a jövő homályába, hogy ott édes heverő helyet keressen, hanem hogy megtalálja azt az új csillagot, amely kivezérel ebből a posványos, megsemmisítő állapotból.

Hát csak hadd jöjjenek a „böjti szelek“ — hadd fujják le az alkotmányosság arczatjáról a bécsi ronggyal fölkenet mürözsákat! Hadd lássák mindenek, hogy az élet színe csak a bécsi rongytól eredt; hogy a magyar alkotmány ma nem egyéb, mint közönséges kadáver.

Vidéki városok országos mozgalma.

Budapest fő és székváros felirt a kormányhoz és kérte, hogy mentse fel az általi teendők ellátásából, mert ez a feladat évenként négy millió koronájába kerül. Eb-

ből kiindulva, a „Szegedi Napló“ országos mozgalomra hívja föl városát. Felhívásában a többek közt a következőket írja :

„Miért ne indíthatná meg ezt az országos mozgalmat éppen Szeged város törvényhatósága, mely talán minden más városnál súlyosabban érzi a reá nehezedő állami terhek súlyát. És ehhez nem szükséges bevárni azt, hogy egy törvényhatósági bizottsági tag tegyen indítványt a közgyűlésen. Ez föltétlenül a tanács kötelessége, amely abban a helyzetben van, hogy alapos számításokat tehet és kimutathatja, mily nagy összeg terheli az állami funkciók elvégzése címén a város pénztárát.

Ha tekintetbe vesszük, hogy az adóhivatal, rendőrség, a katonai ügyosztály nagy része, az anyakönyvi hivatal sőt a több agy esküdtzéki tagok összeírása, népszámlálás, kézbesítések stb, állami funkciókat végez, továbbá a tanügy ellátása, így felületesen legalább is ötszáz ezer koronára becsülhetjük az erre fordított kiadásokat. Óriási segítség volna tehát, ha nem is ez az egész teher, de legalább annak egy része lemenne a város terheiről.

Hiszen bizonyos tény, — és ezt a győri kongresszuson is konstataáltak, — hogy a városok az állami funkciók ellátása folytan kénytelenek oly magas községi pótdótot követelni. Bizonyos tehát, hogy így azután nem áldozhatnak saját kulturális szükségleteikre, mert nekik kell áldozatot hozni az államért s ez meghátráltatja saját fejlődéseiket. Szeged érdemét szerezne magának a városok halájjára tarthatna számot, ha azt a magyaranyu mozgalmat megindítaná. De a saját érdeke parancsolja, sürgeti, hogy ha a mozgalom nem is biztat sikerrel, mégis megpróbálja kétségbevonhatatlan igazát érvényesíteni.“

A debreczeni tisztujítás.*)

Rendkívüli fontosságu esemény zajlott e hó 22-én és 23-án Debreczen falai között. Ezekon a napokon választott Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága új tisztikart. Megválasztotta azokat a sáfárokat, akikre rengeteg vagyonának kezelését, kihasználását bizza és a kikre ezen kívül ama óriási feladat is nehezedik, hogy Debreczent a jövőre nézve is okos, körültekintő politikával, — régi hagyományainak megfelelően — az országos közigazdaságnak a nemzeti szellemnek, művelődésnek, a haladásnak egyik legfőbb előmozdítójává varázsolják.

És ezt az utóbbi szempontot tekintve, bizonyos, hogy a debreczeni tisztujítás többé kevésbé országos jelentőséggel is bír, mely országos jelentőséget még emeli az az örvendetes körülmény is, hogy a törvényhatóság első tisztviselőjévé éppen az országos függetlenségi és 48-as pártnak régi kipróbált bajnoka, a debreczeni függetlenségi és 48-as pártnak érdemekben gazdag elnöke Kovács József választott meg.

Bár azok a helyi érdekek is igen tiszteletre méltók, melyek az új tisztikar megválasztására befolyással voltak, de ezek az érdekek majdnem teljesen kívül maradnak a vidéki szemlélőnek lát-távolán, mert hiszen

*) A debreczeni tisztujításról írott ezen érdekes cikket a szoboszlai függetlenségi párt erős magyar szellemben szerkesztett politikai lapjából a „Független Hajduság“-ból vettük át és közöljük, mint tanujelét nagy magyar vidékünknek velünk együtt való érzésének, de azonkívül a függetlenségi párt térfoglalása is igen figyelemre méltó érvekkel van méltatva.

Szerk.

a vidék érdeklődése a háziügyek, a helyi érdekek elbírálására nemcsak nem illetékes, hanem ezenfelül meg van az a jó izlése is, hogy a szorosán vett házi és helyi érdekek tusáiba nem is avatkozik, — legfeljebb csak annyiban foglalkozik azokkal, amennyiben azoknak helyes és igazságos megoldása közvetve kihatással van országos érdekeinkre is

Debreczent megszoktuk már régóta az iskolák városának, tehát annak a hatalmas fény- és erőforrásnak tekinteni, mely a hamisítatlan magyar szellemnek, a határozottan nemzeti irányu közművelődésnek tápláló, erősítő, termékenyítő sugarait sugározza széjjel az alföld rónaságain éppugy, mint a távoli bércek ködös magaslataira s a Duna tultulnak kies halmaira.

És ha ismerjük azt a viszonyt, mely a városi hatóságot az egyházzal és iskolával a multban összefűzte s jelenben is összefűzi: önkentelenül is előtérbe nyomul a gondolat, hogy vajjon az új tisztikar magartatása megtermi-e a nemzeti művelődésnek azokat a gyümölcseit, melyeknek megtermelését, jogosan várja a nemzeti közvélemény? Hogy egyebet ne említsünk, tudjuk, hogy a néposkoláztatás terén a multban, és pedig épen a kalvinizmus rovására, oly előrelátás nélkül járt el a tanács és közgyűlés, hogy míg a más hitfelekezetek elemi iskoláztatási céljaira könyökgig nyult a zsebbe, addig a református népiskolai oktatással szemben szinte a fukarságig takarékos volt, a mi azt a sajátos helyzetet idézte elő, hogy a különböző hitfelekezeteknek lélek számarányát tekintve — éppen a református elemi iskoláztatás ügye annyira elhanyagoltatott, hogy a polgárságnak roppant áldozatkészségével lehet csak ezt arra a magaslatra emelni, a melyen a többi hitfelekezeteknek azonos ügye már régóta áll.

Bizonyára rendszerváltozást jelent az új tisztujítás e téren épp úgy, mint Debreczennek legsajátabb házi dolgaiban is. — Értjük különösen annak a roppant vagyonnak okos, igaz jó gazda előrelátásával, számításával való kezelést és kihasználását, melynek jövedelme immár nem elég a közsük ségletek fedezésére, hanem ezen felül a községi pótdótnak és pedig oly magas százalék (35 - 42 %) szerint való kivetése vált szükségessé, a mely bizony éppen Debreczenben csak nem régen is a mesék országába tartozott.

A közművelődés kérdésén felül különös jelentőségű ez a tisztujítás a közérdek szempontjából még azért, mert különösen a polgármesterválasztás a függetlenségi és 48-as pártnak megerősödését, térfoglalását bizonyítja. — S ha csakugyan így áll a dolog, akkor el kell ismernünk azt, hogy országos pártunk érdekében ez a változás rendkívüli fontosságu esemény.

Hiszen maga az a tény, hogy a debreczeni polgármester a függetlenségi pártnak évek hosszú során át fáradhatatlan vezére volt, azt bizonyítja, hogy Debreczennek népe végre meggyőződött az ellenzéki politikának, a függetlenségi és 48-as párt eszményi törekvéseinek helyességéről s arról, hogy csakis ez a függetlenségi politika az, melyet szorgálva, melyet megvalósítva, a nemzet visszaszerzi régi nagyságát, dicsőségét, a mai nyomornak szégyen czafrangjai helyébe a boldogságnak diszes köntösét öltheti fel, hogy ismét magyar lessz az ur ebben a hazában, hogy kipréselt fillérinken nem osztrák hizik, hogy az adóknak szédítő sokaságu millióit csak a magyar nemzeti nagyság kifejlesztésére és megvalósítására fordíthatjuk.

És ha végre Debreczennek nagy területen vezérszerepre hivatott népe a maga roppant szellemi és gazdasági erejével és ellenálthatatlan súlyával ily fényesen igazolja

az ellenzéki politikát és ily módon Debreczent a nemzeti ellenzék, a függetlenségnek zászlótartójává avatja a többi nagyvárosok között: ennek hatása és következménye a vidékre el nem marad. A jó példa magával ragad, a tétovázókból a függetlenségnek bajnokai lesznek, a labanczok kuruczokká változnak, megrázkódva, felfrisülve, szent eszményektől megittasodva, édig csapongó lelkesedéssel, a feltámadt tengernek mérhetetlen erejével üzzük el az évszázados elenséget nyakunkról és erszényünk mellől. Az idegen gyűlölet jelszová lesz, igevé, melynek varázshatalma kitörli a magyarnak szeméből a nehéz, kóros almot s az idegen gyűlölet, mely Olasz-országot egygyé forrasztotta, az lesz a magyarnak esteli háladó imádsága, reggeli könyörgése, harangjaink azt zugják, sziveink azért dobognak, hogy „ki az osztrákkal!“

Debreczen polgársága — hála a magyarok istenének — belátta valahára, hogy neki e téren, ebben az irányban vezető szerepe van, vezetésre van hivatva. Az elmúlt kedden végbe ment törvényhatósági bizottsági tag választásoknál is fényesen igazolta ezt a debreczeni polgárság, mikor a függetlenségi párt érdemes jelöljeit győzelemre juttatta. Az ő öntudatos fellepését követték más városok is, a mi a nemzeti közszellem gyökeres átalakulását s ezáltal függetlenségi törekvéseink megvalósulását eredményezi. Legyen hát harc, az utolsó lehelletig és ebben a harcban üsd az orrát magyar annak, a ki bántja a tied!

(Suhogó.)

A Rendi világból.

Írta: Morvay Károly.

A mai nemzedéknek fogalma se lehet arról, minő szigorúsággal bántak a rendvilágban öregek az ifjúsággal s milyen vak engedelmisséget követeltek tőlök.

Nem lesz talán érdektelen, ha egyet mást — míg a feledés fátyola el nem borítja — felemlitek? . . . Én is a régi öregektől hallottam.

A szomorú emlékü 50-es évek egyik téli estéjén léptem a nagybátyám pipázó szobájába, a ki csendesen ült a kerek széken, a kandallóban pattogva égő fahasábok közé bámulva; megálltam, mert belépésem észre sem vette. Jó idő mulhatott így el, midőn magamról elfeledkezve ujjaimat végig jártattam egy utamba eső szék karján.

A neszre felemelte fejét s rám nézve elmosolyodott. Ezt mondta:

— Meglátszik édes öcsém, hogy nem voltál patvarista Izsák consiliarius mellett! Foglalj helyet!

— Hát ki volt az a jó ur? eddig híre se hallottam.

— Azt elhiszem, de az én ifjúságom elején az egész Szatmár vármegye adorálta!. Ő hozzá kerültem patvariára, a mit az édes apám maga részéről nagy kitüntetésnek vett . . . Egy vasárnap magához rendelt Igy szólt:

— Jer közelebb és nézz ki velem az ablakon. Odaléptem mellé. Látod azt az átellenes nagy épületet?*

— Látom!

— Na hát fráter oda fogsz menni ebédre!

— Hisz urambátyám azt se tudom, kié az a ház? ki lakik benne? Bemutatás nélkül micsoda képpel s okkal támitsak én be?

— A képed már ösmerik, ürügyet nem kell keresned, mert én már bejelentettelek

* Nagy-Károlyban történt.

s ennek meg kell lenni! Itt ülök addig az ablak előtt, míg a kapu belépsz. Aztán jól forgasd magad, mert eladó lány is van a háznál. Indulhat az urfi!

És én beléptem a Jólsvay családhoz és — megebédelttem. Igaz, hogy azóta sem fedtem el az izét . . .

Egy alkalommal névnapját ülte az öreg ur. Az egész vármegye ott volt. A nagy szekeresi óriás csürje lett tánczteremmé alakítva. A csür oszlopaire voltak a háznál készült fagygyertyák odaragasztva. De miután az kellő világot nem árasztott, jobbágy asszonyok guggon ülve kolompérba dugott gyertyákat tartottak kezökben. Elképzelheted, hogy már ugy éjteltájban hogyan bóbiskoltak ezek az élő mécesstartók, sok ékes ruha sira!mára . . .

Lassu lengyellel kezdték abban az időben a mulatságot. Ez a táncz nem állott egyébből, mint körsétából. S többnyire öreg urak és öreg dámák kezdték el s ugy követe párosan a fiatalság.

Persze, hogy itt is előljárt Izsák Gáspár a consiliárius.

Szerencsétlenségére egy Kölcsey nevű szép fiatalember egy ágashoz dölve bámulta a tarsaságot, a ki mellett el kellett menni a hatalmas urnak.

— Hát te fráter mért nem tánczolsz? — szólította meg, végignézve rajta, a fiatal embert.

— Mert nem tudok urambátyám, valaszolt szerényen a fiatal ember.

Az öreg ur tovább lejtett.

Mikor újra Kölcsey mellé került, így szólt a meglepett fiatal emberre, nagy hangon, hogy mindenképp hallják meg:

— A bornyu is tud sétálni! . . .

— Hogy miért félték és adorálták enygyire, én se tudom, mondja a bátyám, nem hogy te tudnád édes öcsém! fejezte be mondókáját . . . Ezért igyekeztünk aztán mi lerázni a kezünkre rakott bilincset; most pedig újra ránk rakta a német, tette még hozzá, sóhajtván.

Délutáni levél.

(Egy huszárezredesről.)

Az ujságok röviden jeleztek egy hirt, hogy a hadur a Vilmos huszár ezred jeles parancsnokát, báró Leonhardi ezredest nyugalomba helyezte. Pedig ez a huszárezredes hosszabb, melegebb bucsuztatót is érdemelt volna, mert egyike volt a hadsereg azon vezértisztjeinek, ki noha idegen nemzetséggé fájárol szakadt, a magyarnak igaz barátja volt, sőt érzéseiben és nyelvben is magyarságunkba olvadt, minthogy az a legdaliásabb színmagyar huszárezred őbesteréhez illik is.

Báró Leonhardi őbesternek, ennek a daliás, eszményies huszárnak, csak a neve hangzott idegenül, de tetteivel, eljárásaival bizonyította, hogy nemzetünkbe olvadt, e hazai földön találja élete boldogságát, mint annakelőtte sok jelesek, kiválók, kik idegen hangzású névvel emelkedtek az árva nemzet oszlopaivá, hogy példát is említsék, ime a költő gróf Gvadányi generális, a Degenfeld, Wenckheim, Wartenleben grófok és egész sereg ide-

gen fáról nemesített jelesek, kik e hazának, e nemzetnek szentelték magokat.

Báró Leonhardi ezredes, a Vilmos huszárezred kiváló parancsnoka, kit bajtársai és legényei rajongva szerettek, a polgárság pedig érdeme, nemes tulajdonságai, magyar érzelmei miatt nagybecsült, midőn tehát nyugalomba vonul, fájdalmasan említem ezt fel; mert Leonhardi ezredessel magyarságunk, magyar huszáraink azon ritkavezérkatonáknak egyikét veszíti el, ki a mai nyomott korszakban is minékünk magyaroknak nyílt, hű, igaz barátunk volt, sőt igyekezett maga is a magyarnevet becsülettel érdemlenni ki.

A mig tényleg szolgált és csapatvezér volt báró Leonhardi ezredes, addig is számos esetben dicsérte e független ujság a kiváló tiszt katonai tulajdonságait, de különösebben hazafias, igaz magyar érzéseit. Sőt midőn az ezredes ezen magyar érzéseit, rokonszenvét már kissé élénkebben is tárgyalta a független polgárságnak ezen ujságja, féltréfásan, félkomolyan odanyilatkozott a nemes ezredes:

— Nagyon jól esik, nagyon szép az elösmerésök, de még majd addig hangoztatják a kuruczságomat, hogy meggorrolnak érte . . .

Most már midőn nyugalomba vonult a nemes, a derék báró Leonhardi ezredes, nem feszélyezhetik őt egy nyílt független, nemzeti ujságnak és magyar írónak az önzetlen, az igaz tiszteletből gerjedő elösmerései. A magyar huszároknak méltó parancsnoka, a magyar hazának hű fia a nyugalomba távozó ezredes, kit áldjon és nemzetünknek sokáig tartson meg az Isten.

Szabad Hajdu.

A királyi palota.

A várhegyen — a város koronája —
All a magyar királynak palotája.
Büszkén tekint rá minden honfiszem,
De megnyugvással egy sem, azt hiszem.

Mesés, pazar! A mit rejt: az óriás kincs.
Minden van benne, minden, csak király
nincs!

Idegenek számára tartogatják,
Ezer csodáját pénzért mutogatják.

Jámor magyar, szegény magyar hazám!
Páratlan a türelmed igazán.
Várod mindegyre és hiába várod.
Mikor lesz itthon már otthon királyod!

(Budapest.)

Kulcsár Ferencz.

NAPI HIREK.

Vizkereszt.

A katolikus egyház ma ünnepelte vizkereszt napját. Nem érdektelen ez alkalomból arról emlékezni, hogy a vizkereszt napját, természetesen az oroszkalendárium szerinti időben, mily fényel ünneplik az oroszok.

Minden községben megülik ezt az ünnepet: az egész papság, kísérve a hívóktól keresztelőkkel zászlókkal, zsoltarének mellett kivonul az arra eső folyóhoz, a melyet a Jordánnak tekintenek s amelyet imák és énekek mellett ugy szentelnek meg, hogy háromszor belemártják a feszületet, Péterváron különös fényvel tartják meg ezt az ünnepet, mert akkor szentelik föl a katonák új zászlóit is. A ezári pár, a szent színó-dus tagjai, a katonai és diplomáciai méltóságok is megjelennek, mindannyian disz-öltözötben, azután menetben vonulnak a vízpartjához. A parton állítják föl a zászlókat, a keresztet, a szent edényeket s az ilyenkor mindig be fagyott folyó jegén emelt pavillon templomban történik meg a vízszentes akképpen, hogy a hasított léken át alámerítik háromszor a nagy keresztet. Ebben a perczben jeladésként egy rakétát lövetnek a magasba, amire aztán 101 et lönek az erődben és a körzetben eihelyezett ágyuk, amelyeknek dörése mellett a papság Te Deumot énekel, a katonazenekarok pedig az orosz himnust játszzák miközben meghajtják és vízzel meghintik az ujonnan felszentelendő zászlókat.

Az áll. tisztviselők községi adója.

Nincs Magyarországon talán egyetlen város sem, amely deficizzel nem küzdene. Még az olyan gazdag alföldi városok is, mint Debreczen, beleestek a deficit örvényébe s 60—100 percents községi adóval tudják csak időridőre háztartásuk mérlegét valahogy egyensúlyban tartani. Maga a főváros is erősen érzi a községi terhek súlyát s azért elhatározta, hogy egy olyan radikális eszközhöz nyul, amely bizonyára jelentékeny bevételt fog biztosítani a város számára. Mint ugyanis a fővárosból írják, a főváros fölirt a kormányhoz, hogy a fizetésrendezéssel kapcsolatban töröljék el az állami alkalmazottaknak azt a kiváltságát, hogy községi adót nem kötelesek fizetni. A felirat szerint a községi adófizetés alól való mentességnek nem volt jogosultsága a multban s jogosulatlan az ma is. Ezt a nézetet vallja Wekerle Sándor volt miniszterelnök is, aki már 1883 ban az egyenes adók reformjáról szóló emlékiratában nagyon helyesen azt mondta, hogy: »a tisztviselők állami adózását fönn kell tartani, mert akkor, midőn a közterhek súlyosan nehezdednek az állampolgárokra, morális és politikai okoknál fogva nem volna megengedhető az állami tisztviselők adómentesítése. Mert az adóztatás életben tartja bennük azt a tudatot is, hogy nekik nemcsak tisztviselői, hanem állampolgári kötelezettségeik is vannak. Ez felel meg a szabadabb alkotmányos fölfogásnak.«

Hogy Budapest mennyit nyerne, ha az állami tisztviselők is fizetnének községi pótdót, ime egy kis statisztika: Budapesten 24,096 állami és 5149 törvényhatósági alkalmazott van. A 29245 hivatalnok összesen 1,095.952 korona állami adót fizet, amelynek községi adója 274.238 korona lenne. Átlagban számítva tehát egy tisztviselőre évenként összesen 9 korona 37 fillér községi adó jutna. Debreczen város törvényhatósági bizottsága is jól tenné, ha a főváros feliratához hasonlóan szintén felírna, mert Debreczenben is szép summa folyna be a város pénztárába ezen a czimen.

Tisztelgések a polgármesternél.

Ma d. e. a jogakadémia igazgatósága, a dékánokkal, a tanítóképződei igazgatóval Kérészy Zoltán dr. jogakad. igazgatóval az élén tisztelgett Kovács József polgármesternél. A tanári kar üdvözlése után Bernáth Elemér táblai elnök, titkára Olchváry Zoltán kíséretében kereste fel a polgármestert és üdvözölte.

Állami ménék kiosztása Debreczenben.

A debreczeni ménteleposztály menjeinek a fedeztetési állomásokra történendő szétosztása folyó január hó 17-én f. g. megtörténni. A ménszétosztást Losonczy Mihály miniszteri tanácsos, lötenyészési osztályfőnök, akadályoztatása esetén pedig Budaházy Kálmán miniszteri titkar fogja eszközölni.

A fegyveres béke ára.

Európa államainak a költségvetésébe 1891-ben a kiadás 19.837 millióval volt beállítva. 1901-ben ez az összeg 29.000 millióra emelkedett, azaz 46 százalékkal többet költött Európa, mint tíz évvel ezelőtt. Hová lehetett ez az óriási összeg? Mi okozta tíz év alatt a kiadásoknak csaknem megkétszereződését? Nagyrészt a katonai kiadások. Ez alatt a rövid időtartam alatt a szárazföldi és tengeri haderőre elköltött összeg 4712 millióról 7875 millióra emelkedett. De ez csak a kespénz kiadás. Európa nemzetek államadóságát, mely összesen százharmincz millióra rug, nagyrészt a hadügyi kiadások okozták. Ebből láthatjuk, hogy az ár, amelyet az európai békéért fizetünk, az utolsó tíz év alatt csaknem megkétszereződött, anélkül, hogy háboru veszélye fenyegetett volna. Ha ez így tovább halad, az általános békéért fizetett adó végre is annyira tönkrejuttat bennünket, hogy nincs az a háboru, ami akkora károkat okozhatott volna.

Mártonfalva község küldöttsége a polgármesternél.

Debreczen városának Mártonfalva község határában 8000 holdas birtoka van. A község küldöttsége Bessenyei Lékész, Kolozsváry jegyző és a pénztárnok ma délelőtt tisztelgett a város, mint földesurnak fejénél, Kovács József polgármesternél és kérték

jövőben is a község és az egyház iránti támogatást.

Egy debreczeni huszár százados Amerikában.

A magyar urlovasok között egyik legjelesebb hírű Szemere Kálmán honvéd huszár százados, a ki a debreczeni honvéd-huszár ezrednél is huzamosabb ideig szolgált és az itteni uriköröknek is kedvence volt. Most érdekes hírt vettünk Szemeréről, ugyanis Szemere Kálmán chompion urlovasunk a múlt hét közepén Amerikába utazott, hogy ott egyik nagyobb istállóban az idomítás mester-égét is alaposan elsajátítsa. Szemere június végéig marad Amerikában s így a jövő versenyszezon elején nem lovalogal nálunk.

Karneval jön.

A farsang beköszöntése alkalmával közöljük a Pesti Napló jeles tollú krónikásának Nagy Endre tehetséges ifju író „Karnéval jön” cím alatt írott alábbi találóan gunyoros cikkekét, mely ugyan a pesti ifjuról lett írva, de a debreczeni karakánfiatalság is érthet róla:

Karneval: Szervusz fiu! Borulj a keblemre.

Pesti ifju: Kérem, kérem... Kihez van szerencsém?

Karneval: Nem ismeresz? Én vagyok Karneval! Hallod? Én Karneval vagyok! Karneval!

Pesti ifju (ordit): Hányszor akarja megmondani! Nagyszerű! Mintha süket volnék! Másodszor pedig nem emlékszem, hogy valaha brudert ittam volna önnel. Menjen vissza oda, ahol eddig lumpolt.

Karneval: Hah! Te megtagadsz engem? Engem, az ifjuság, a pajzán jókedv barátját? Tudd meg balga ifju, hogy én hoztam el a farsangot!

Pesti ifju (megvetően): Piros betűs nap az? Zárva van akkor a büro?

Karneval: Én hozom a bálokat.

Pesti ifju: Hat lány vagyok én? Hat férjhez akarok én menni?

Karneval: Én hozom a zsurok t...

Pesti Ifju: No, már ez vakmerő hazugság. Maga még akkor pólyában volt, amikor én már elrontottam a gyomromot az ócska szendvisektől!

Karneval: Én tanítottam meg mulatni az embereket...

Pesti ifju: Nem rossz! Majd magától fogom megtanulni! Tudja meg csém, hogy engem már hétszer kísérték be gyanus költekés miatt.

Karneval (szomoruan): Már látom, hogy nem ismeresz. Kövess, én elvezetlek egy vidám helyre, ahol a tánc a dal, és a játsz kedv uralkodik...

Pesti ifju: Maga akar vezetni engem? Inkább adjon kölksön száz forintot és én elviszem egy olyan helyre, hogy még holnapután is automataverklínek nézi az eget:

(No.)

Hortobágyi minta öntözés.

A hortobágyi 300 katasztrális hold föld minta öntözése ügyében eljár bizottság jegyzőkönyvéből emeljük ki a következő érdekesebb részeket: — A bizottság jelenti,

hogy a javaslatba hozott területek alapos és beható megbíralása után, a helyszínére kiszállván, egyhangulag abban állapodott meg, hogy a jelzett czélra a Hortobágy pusztának azon részét jelöli meg, mely annak nyugoti részén a füzesabonyi vasutvonaltól északra, a Vay-féle nagy majornak nevezett birtoktól pedig délre terül el s melynek határait egyfelől a vasutvonal, másfelől a Vay-féle nagy major és a Hortobágy közt levő határok, a harmadik oldalt pedig azon északról délre húzandó árok képezendi, mely a fent említett két határvonallal együttesen, oly háromszöget alkot, melynek területe a kívánt 300 kat. holdat kiteendi. Azon indokok, melyek a bizottságot ezen hely kijelölésénél vezették, a következők voltak: 1. Első sorban is az öntözés czéljaira szolgáló s a jelzett helyre aránylag a legrövidebb uton vezethető csatorna tulnyomóan városi tulajdont tevő földterületet vesz igénybe, amennyiben a városi tulajdont tevő Ohat telekházi haszonberlet is csak nagyon kis mértékben a Vay-féle nagy major területen vezetettnek, önként értetvén, hogy ugy a városi, valamint a Vay-féle birtok haszonberlőjének hozzájárulása, a csatorna ily módon leendő létesítéséhez előzetesen megszerzendő leend; mire nézve a bizottság azon véleményben van, hogy a város haszonberlője, ezen a város közönségét oly nagy mértékben érdeklo fontos ügy ele akadályokat gördíteni nem fog, valamint nem teendi azt a nagy major haszonberlője sem és pedig annyival kevésbé, miután az utóbbi területből ugy is nagyon kevés es az is oly helyen (a vasutvonal mentén) vetetik igénybe, hogy annak e czélra rendelkezésre bocsátása esetén is, nevezett a berlet használatában akadályozva nem lesz. 2. A kijelölt terület fekvésénél fogva kívánt czélra legalaalmasabb, mert annak határai már két oldalról megvannak, a harmadik oldalon pedig a határok asatasa könnyen létesíthető s így a kijelölt terület teljesen elkülöníthető lévén, semminek utjában nincsen s a legelő többi részének kihasználását egyáltalában nem akadályozza. 4. A föld itt olyan, hogy a hortobágyi legelő gyengébb fele részének minőség tekintetben megfelelő s mlnt ilyen, legalkalmasabb a Hortobágy öntözésének előnyeit szemmel láthatóvá tenni s arról az érdekelteket meggyőzni. A VI. kerületi kulturmérnöki hivatal képviselője Vinnay Géza műszaki tanácsos, — bár a fent elsorolt indokok méltánylásával nincs kifogása a kijelölt hely ellen, — megjegyzi, hogy a mennyiben a fent említett városi haszonberlő, a csatornának a birtokon való keresztulvitele ellen akadályokat gördítene, azon kérdést intézi a bizottsághoz, hogy az esetben, mely más sok tekintetben még előnyösebben combinációba vehető területek kijelölését látná a bizottság szükségesnek, a bizottság azon reményének ad kifejezést, hogy ily nagyfontosságú ügy keresztulvitele a fent említett haszonberlő, esetleg a nagy majorféle birtok tulajdonosának ellenzésén hajótörést szenvedni nem fog s ez okon más terület kijelölésének szükségét már azért sem látja, mert az öntöző csatornát a Hortobágyra a nélkül vezetni, hogy az Ohat-telekházi berlet földjéről területet igénybe ne vegyen, teljesen lehetetlen. A kiküldött bizottság feladatának a fentiekben megfelelővén, a jegyzőkönyv felolvastatott, helybenhagyás után aláíratott.

Lám Sándor üveg és porcellán üzlete Piacz és Hatvan-u. sarkán.

Ajánlja leszállított áron ebédlő, szalon és hálószoba függő lámpáit. Elvállal képeretezést aranyozott, barok secessió s ránkából diszes kivitelben rendkívüli olcsó

árakon. A n. é. közönség becses pártfogását kéri

tisztelettel
Lám Sándor.

Kelt mint fent Király Gyula, gazd, tanácsnok. Vinnay Géza, VI. ker. kulturmérnöki hivatalfőnök. Rickl Antal, gaz. egyesületi elnök. Szentesi János, Polgári Bálint, Zöld Mihály, biz. tagok.

Belügyminiszter ur!

A magyar közigazgatásba január elsejével új élet, új szokás ütött be. Vége mindenféle czimnek és udvariaskodásnak. A miniszterelnök belügyminiszter t. i. elrendelte, hogy ezután a hivatalos iratokban mindenféle czimzéseket kerüljenek s az eddig szokásos udvariaskodásokat is mellőzzék. Különösen megtiltotta a miniszter az alsóbbrendű hivataloknak, hogy a felsőbbrendűakat hízogó czimekkel halmozzák el. A miniszter azt kívánja, hogy őt pl. ezután ne így szólítsák: „Nagyméltóságú miniszter ur, kegyelmes urunk!”, hanem így: Belügyminiszter ur! E rendelet alapján a főispán nem szabad ezután méltóságosni, hanem egyszerűen így kell aposztrofálni: „Főispán ur!” Amire bizony nehezen fog rászokni egy pár bókös közigazgatási szajk

Sárral megdobált kétfejű sas.

A Székesfehérvári katonai körökben megbotránkozást kelt, hogy már három ízben sárral dobálták meg a Kossuth-utcai crászári és királyi élelmezési raktáron lévő kétfejű sasos czimert. Az első esetet újvire virradóra vették észre, a parancsnokság akkor megmosatta a czimert s elrendelte a vizsgálatot. Sőt bár külön kirendeltség vigyázott a czimer tisztaságára, két ízben ismételték meg a sárral dobálást az eddig ismeretlen tettesek. Nem volna jobb azt a kétfejű sást onnan levenni?

Jótekonyczélú mulatságot

rendez a debreczeni Önálló munkás Betegsegélyző pénztár előljárósága folyó hó 17-én a Korona vendéglő helyiségeiben, melynek sikerültseget remélve engedi az a körülmény, hogy míg egyrészt a mulatság iránti érdeklődés már is általános, másrészt pedig mivel a rendezőség Leskó József, idősbb és ifjú Szabó József valamint Szabó Mihály urak közbeccsült személyekben kiváló új erőket nyert. A mulatságon a tánczok rendezését Schaf János előnyösen ismert tánczmeister ur szivességből eszközözi.

Mindazok, kik ezen társas vacsorával egybe kötött tánczestélyre meghívót még nem kaptak, de arra igényt tartanak, forduljanak a Pénztár iroda helyiségébe Privitzer József urhoz, ki is kérelmeknek készséggel eleget teend.

Elfűtött százás bankók.

Nem mindennapi történetet írunk nekünk az alábbiakban. Irinyi községben lakott egy Bordán Györgyné nevű öregasszony. Gazdag asszony híreben állt, de különcködéséről sok mindenféle dolgokat beszéltek. Az utóbbi hetekben súlyosan megbetegedett, amikor is meglátogatta fia és menyje. Az asszonynyal pénzről nem beszéltek, mert tudták, hogy mindanyiszor izgatottság vesz rajta erőt, ha a pénzről kezdősködtek. Néhány nap előtt özv. Bordánna meghalt s egyetlen fia beköltözött a házába. Tudta, hogy anyjának pénze volt, de azt gondolta, hogy vagy a takarékpénztárban trptja vagy magánosok van ephelyezve, At is kuttattak mindent, de hasztalan. Minthogy végre arra gondolatra jutott, hogy anyját meglópták jelentést tett a csendőrség. Tegnapelőtt fordulat támadt az ügyben. Bordán felesége a lakást rendezvén, a szalmazsákot, melyen az öreg asszony meghalt, kivitette s a cselédleánynak megugyta, hogy a szalmát

fűtse ol. A leány teljesítette a parancsot. A mikor már a szalmazsáknak majdnem az egész tartalmát elfűtötte, egy darab papírral kezében beállított az asszonyához kérdezvén, hogy milyen furcsa papirdarab az, amelyet a szalma közt talált? Bordánna meglepetését el lehet képzelni a mikor látta, hogy a leány egy százás bankót tart a kezében. Azonnal eloltotta a tüzet s átkutatták a még be nem fűtött szalmát is de mindössze 7 darab százás bankjegyet találtak. A többi már akkor elégett. Bordán állítása szerint az anyjánál 10-15.000 forint készpénnyel lehetett, amit, mint kiderült, a szalmazsákjában rejtgetett s a cselédleány, aki száz zt soha sem látott, majdaem egészen elfűtött.

Eljegyzés.

Tripsó Sándor b. ujfalu kir. járásbíró-sági aljegyző, cs. és kir. tartalékos hadnagy, a debreczeni főiskolai ifjuság egykori agilis s közkedveltségű tagja eljegyezte özv. Dr. Kerekes Lajosné bájos és nagyműveltségű leányát — Margitot.

Kilencz gyermek a jég alatt.

Nagy szerencsétlenség történt a múlt héten Earkasdon, Nyitra vármegyében. Egy sereg iskolásgyermek a falu alatt folyó Vág-ra ment csuszálni. A gyermekek ott játszadoztak, a hol előző napon jeget vágtak s a vizen csak gyöngö ujj réteg képződött. Tizenöt gyermek allott ezen a helyen, a midőn a jég megroppant és kilenczen közülök a jég alá merültek. A szerencsétlenség látára a többi gyermek befutott a faluba, a honnan a szülők lélekszakadva futottak a folyóra, de már későn. Hosszas és fárasztó munka után a vízbeült gyermekek közül hatnak a holttestét megtalálták a jég alatt. A többinek nyoma veszett.

A Nessi-ügy.

Az Egyetértés írja: Egy könyvatos tudósító ma a következő hirt közölte:

Értesülésünk szerint, a Nessi féle ügyben szerdán délután hozza meg az ítéletét a honvédtiszti bíróság. A bíróság összejövetelét megelőző tisztikari ebédén József Ágost főherczeg honvéd őrnagy is részt vesz.

Utánajártunk a dolognak és megtudtuk, hogy ez a hír egyelőre legalább is korai. A Nessi-ügygel még a dandár-tiszti becsületbíróság fog előbb foglalkozni s addig is eltelik még vagy három hét.

Egyszerűsítés.

Az újév alkalmából Györmvármegye tisztikara tisztelgett Luxenburg grófi főispánnal. A küldöftség szónoka, mint szokás, üdvözlő beszédet akart mondani.

— Méltóságos főispán ur! . . . kezdő a szónok.

— Körzönöm, elég — vágott szavába a főispán.

A tisztikart nagyon megdöbbenette ez a nem várt fordulat, de aztán mindenkinek jökedve kerekedett, amikor a gróf így magyarázta meg eljárását:

— A közigazgatás egyszerűsítése kezdetén essünk át a tisztelgésen röviden: boldog újévet kívánok!

Igy történt, hogy a hosszú szónoklatok elmaradtak, a mi mit sem vont le az üdvözlés melegségéből.

Magyar véreink Amerikában.

A magyar kultuszm. 3000 db. népiskolai könyvetküldött az amerikai magyar iskolák számára. Valamennyi amerikai magyar egyház felekezeti különbség nélkül egyforma arányban részesült a kétségtől hasznos és szükséges

kulturális ajándékban Ezt a hirt mi már Amerikából s egyik tudósítónk a következőket fűzi hozzá: Jellemző dolog, hogy Amerikába szakadt véreink áldozatkészességök erejének megfeszítésével igyekeznek minden fontosabb kolónián, főképp olyan helyeken, a hol már egyházilag is szervezkedve vannak, magyar iskolát létesíteni és fentartani. Vannak egyes telepek, a hol 2-3 százra megyen a tanköteles magyar gyermekek száma, sőt Cleveland városában — mint a viszonyokkal teljesen ösmerős levelezőnk írja — nagyon könnyedén össze lehet írni ezer iskolaköteles magyar gyermeket. — Sajnos e gyermekek legnagyobb kontingensét mi elvesztettük. Jól berendezett, az amerikai állami tanterv szerint s a pedagogia követelménynek megfelelő magyar iskolák segítségével nagyon sokat lehetne és kötelességünk is volna tennünk abban az irányban, hogy Amerika magyarságának első generációját megtartsuk érületben, gondolkodásban, szellemben magyarnak. De hát még ugy látszik meszsze vagyunk ettől.

Mátyás király ünnepély.

A debreczeni iparos ifjuság önképző egylete 1903. január hó 18-án az Iparos Otthon díszterme és mellékhelyiségeiben felolvasás, szavalat és társasvacsorával egybekötött „Mátyás király” ünnepélyt rendez. Belépődíj felolvasás és vacsorára személyenként 2 kor. A felolvasás kezdete d, u. 6, a vacsora kezdete 8 óra.

Az ünnepély műsora következő: 1. Magyar dalok, (ének, Előadják a városi dalgyűlet tagjai: Bucsay István, Györffy Károly, Röckert Gusztáv, Katona Kálmán, Lechner Károly, Debreczeni Lajos, Horváth Antal, Kulcsár Gyula, Tóth Imre, Zong János, Kovács János, Hegedüs János, Govrik Miklós, Agárdy Lajos. 2. Szép Ilonka, (költemény) Vörösmarthytól. Szavaija: Menyhart Rózsika. 3. Felolvasás. „Mátyás királyról” tartja: Dr. Körössy Kálmán egyleti titkár. 4. Pázmán lovag (köjtemény) Arany Jánostól. Szavaija: Kaliczky Ernő. 5. Magyar dalok, (zene.) Előadják: Pásztor Gyula, Hora Károly, Hora Ferencz, Német Dániel.

A debreczeni Zion-betegsegélyző

egyletnél a felvételi díj nélküli beléphetés kedvezménye f. hó 15-én lejár, felhivatnak tehát mindazok, a kik az egylet kötelekébe belépni óhajtanak, hogy ajánlataikat ezen idő eltelte előtt nyujtsák be. Az előljáróság.

Garibaldi leányának halála.

Garibaldinak leánya, aki Canzia tábornoknak volt a felesége, az olaszföldi Cabreniában, ahol hosszabb idő óta tartózkodott, hirtelen meghalt.

Rácz Károly hangversenye a Bikában.

Hosszu szünet után végre lesz alkalma a debreczeni közönségnek a Bikában meghallgatni Rácz Károly és a Magyariak jeles zenekarait. Az új bérlő ezt a két jeles zenekart szerződtette állandó hangversenyzésre. Rácz Károly teljes zenekarával ma este játszik először a kávéházban. Rácz Károly, ki másfelé annyi keilemes és szórakoztató perczet szerzett a közönségnek művészi játékával, ma este a „Bika” kávéház közönségét is részesíti ebben az élvezetben.

Debreczeni rövid hírek.

A lelkeszikar a főispánnal. A debreczeni ev. ref. egyház lelkeszei Kiss Áron püspök vezetésével tegnap délben felkeres-

ték Puky Gyula főispánt és ujévi jókívánásait tolmácsolták a főispán előtt. **Rablótámadás.** Mezei József béres, kit csak tegnap fogadott fel gazdája, egy özvegy asszony, már is meglopta. Együtt mentek a tanyára és mikor a sámsoni dombokhoz értek, Mezei megtámadta az asszonyt és elvette tőle azt az új ruhát, melyet az asszony a fiának vásárolt. Az asszony jelentést tett a csendőrségnek. — **A Csokonai-kör küldöttel Budapesten.** A Csokonai-kör küldöttel Komlóssy Arthur és Kardos Albert tegnap utaztak Budapestre, hogy az országos irodalmi szövetség megalakítása ügyében ma délelőlt tartandó értekezleten részt vegyenek. — **Uj közigazgatási gyakoronok.** Puky Gyula főispán a városnál megüresedett közigazgatási gyakoronoki állásra Balogh Sandor végzett joghallgatót nevezte ki. — **Talált holttest.** Az újföldi tanyák közelében a csendőrség egy munkás holttestére talált. A vizsgálat megállapította, hogy a hulla Kabos Péter újföldi lakos, epileptikus rohamokban szenvedett. Utközben érte uő a roham arcczal a földre esett és megfuladt.

Próba-bál.

E hó 4-én vasárnap magyaros jellegű tánczestély folyt le a „Korona“ tánczteremben. Schaf Janos táncztanító jól sikerült próba-bálja volt ez. Városunk előkelő polgárainak gyerekei vizsgáztak le a tánczról. A próba leginkább magyar jellegű tánczokból állott, nevezetesen a palotái, magyar szülő, körmagyar, sormagyar, magyar kerिंगő, francia negyes stb. Az estélyen 90-90 pár tánczolta a négyest. Jelenvoltak:

Asszonyok: id. Deák Józsefné, ifj. Deák Józsefné, Tolvaj Sandorné, Ilyés Istvánné, Teremi Gáborné, Szathmari Mihályné, Dul Sandorné, Portörő Balintné, Laboncz Istvánné, Borbély Mihályné, öz. Racz Gáborné, Kecskés Istvánné, Burai Jánosné, Somogyi Jánosné, Balogh Ferenczné, Nagy Martonné, Jóna Balintné, Végh Józsefné, Dalmi Istvánné, Bak Gáborné, Kapitány Jánosné, Katona Peterné, Moré Sandorné, Faragó Mihályné, Ecsedi Józsefné, öz. Csikos Andrásné, Pálmay Gáborné, Kecskés Mihályné, Kis Gáborné, Zolnai Lászlóné, Kalmán Józsefné, Ökrös Istvánné, Ilyés Jánosné, Barna Györgyné, Horváth Györgyné, Balogh Istvánné, Németi Józsefné, Postor Istvánné, Harsányi Jánosné, öz. Posta Istvánné, öz. Gombos Ferenczné, Nagy Jánosné, Racz Gáborné, öz. Szilágyi Jánosná, Vas Mihályné, Nagy Józsefné, Jambor Imréné, Gombos Ferenczné, Körösi Andrásné, öz. Szabó Györgyné, Muskovszki Andrásné. Molnár Józsefné, Bagi Istvánné, Kokas Istvánné, Bancsi Istvánné, Szakács Józsefné, Katona Józsefné, Erdei Józsefné, Szathmari Ferenczné, Nagy Sandorné, Kecskés Mihályné, Balogh Miklósné, Juhász Józsefné, Fülöp Lászlóné, Hornyák Józsefné, Lente Mihályné, Piros Józsefné, Tóth Péterné, Kohn Dávidné.

Leányok: Szolnoki Juliska, Andirkó nőv., Ferenczi nőv., Szatmari Erzsike, Dul Juliska, Kálmán Erzsike, Borbély Erzsike, Racz Mariska, Kecskés nőv., Burai Erzsike, Somogyi Juliska, Balogh Mariska, Nagy Vilma, Körösi Róza, Végh nőv., Katona Erzsike, Bak Zsuzsika, Katona Juliska, Moré Juliska, Ecsedi nőv., Csikos nőv., Kecskés nőv., Kis Róza, Kalmán Mariska, Deák Juliska, Ökrös nőv., Byrna Mariska, Posta Erzsike, Gombos Erzsike, Nagy Juliska, Racz nőv., Szilágyi nőv., Vas Juliska, Nagy nőv., Sándor nőv., Körösi Mariska, Szabó Krisztina; Teréz, Muskovszki nőv., Molnár Lilike, Ecsedi nőv., Kokas Juliska, Bancsi Mariska, Katona Juliska, Szatmari Mariska, Kovács Mariska, Nagy Mariska, Erzsike, Pap Juliska, Balogh Rózsika, Juhász nőv., Hornyák Sa-

rika, Piros Rózsika, Tóth Mariska, Kohn Lina, Borman Gizella stb. Az új tánczfolym folyó hó 7 ikén kezdődik.

SZINHÁZ.

Műsor:

Jan. 6-án kedden: Vizkeresz, vigjáték „B“ bérlet.

Jan. 7-én szerdán: Gésák egy japán teaház története. Énekes játék. „C“ bérlet.

Jan. 8. csütörtökön: Rip van Winkle, Operette „A“ bérlet.

Jan. 9. pénteken: A doktor ur, bohózat. Először „B“ bérlet.

Jan. 10. szombaton: A doktor ur, bohózat „C“ bérlet.

Január 11-én vasárnap délután Csokon szerzett völegény, énekes bohózat. Este Ujházi Ede felleptével Egy párisi regény, szimü.

Színházi hírek.

Kedden kerül színre Schakspere 5 felvonásos vigjátéka, melynek a címe: „Vizkereszt, vagy amit akartok“. A vigjáték szereposztása a következő:

Orsino Illyria hercege — Klenovits György, Sebastian — Palágyi Lajos, Antonio — Farkas Béla, Hajóskapitány — Szalay Karoly, Böffen Tóbiás — Nagy Dezső, Keszeg Andor — Szilágyi Aladár, Maiolis — Sebestyén Géza, Olivia — Hahnel Aranka, Bohóc — Krémer Jónó, Viola — Mensáros Margit, Mária — Csige Ilonka.

Pénteken lesz a premierje Molnár Ferenc 3 felvonásos pompas bohózatának „A doktor ur“-nak a premierje, mely iránt nagy érdeklődés mutatkozik a debreczeni közönség körében. — „A doktor ur“ pénteki premierjére jegyek keddtől kezdve előre válthatók a nappali pénztárnál.

Vasárnap este Ujházy Ede fog vendégszerepelni az „Egy párisi regény“ című szimüben, melyben „Cbevia!“ szerepét fogja játszani.

„Kapitány kisasszony“ próbái megkezdődtek már a szinpadon.

Kapuzárás.

(A „Székely Bazár“ rendezése után.)

A debreczeni „Székely Társaság“ által rendezett karácsonyi „Székely Bazár“, mely 17 napon át Debreczen hazafias közönségének osztatlan támogatásában részesült, a mai napon bezárult. Az a darabka kis székelyföld, melyet a rendezőbizottság elnöke és annak tagjai hozzánk varázsoltak, melyben városunk honleányainak diszes koszoruja annyi előszeretettel teljesítette hazafias tisztet, már tündéralom, melyhez igen sok és kedves emlék fűződik.

Debreczen társadalmá hü volt, mint mindenha — hagyományos áldozatkésztségéhez, a minek legfényesebb bizonyítéka a fényes erkölcsi siker mellett az a szép anyagi eredmény, a mit kedves hölgyeink az egyes tárgyak elárusítása által elértek, a mi meghaladja a négyezer koronát.

E fényes anyagi eredmény határozott tanujele annak is, hogy a csaknem minden háziipart nélkülöző Debreczen és nagy vidékben a Székelyházi ipari termékek egyes cikkeinek, praktikus voltak folytán állandó fogyasztási piacot lehet biztosítani, anélkül hogy a helybeli kisiparosok és kereskedők érdekeit sértenék.

E körülmény igen lényeges és mint

ilyen a legkormányabb megfontolás tárgyát kell hogy képezze, a helybeli „Székely Társaság“ vezetőségének, ha komolyan és biztos eszközök alkalmazásával akar továbbra is részt venni a székelymentő akcióban. Tenger tenta elfogyhat a cikksorozatok írásában, egymást érhetik a bankettek díkezióikkal, az ankettek hazafias frázisoktól hemzsegő tervek előadásával; — együttvéve sem érnek, nem segítenek a Székely nép nyomozó helyzetén annyit, mint egy-egy székely házi ipari terméknek állandó fogyasztási piac teremtése segíthet.

A „Székely Bazár“ igen kedvező alkalmul szolgált arra, hogy alapos megfigyelés után, határozott következtetést vonjon el a „Székely Társaság“ abban az irányban, hogy melyek is tehát azok a házi ipari termékek, melyek a közönséget állandó fogyasztóul megnyerték, vagy megnyerhetik; E megfigyelés és alapos tanulmányozás és minden kapkodástól ment, irányítása a további teendőknek, keblében rejtegeti a magyar ipar pártolás megvalósítását s azzal együtt a székelymentő akció legbiztosabb eszközét.

A „Székely Bazár“ tárgyainak általános valóban, megkapó nagy kelendőse az első tekintetre arra enged következtetni, hogy itt azok mindenikének állandó fogyasztási piacot lehetne biztosítani. De nagyon téved az, a ki ezt az általános kelendőséget csak részben is biztos alapul venné, mert ebben — igen sok tekintetben — nagy szerepet játszott a hazafias érület nyilvánulása, mely azon törekvés hatása alatt állott, melyre a helybeli sajtó lépten-nyomon apellált. Le kell tehát számítani e hatás nyomását, s csak tisztán az veendő biztos alapul az egyes háziipari cikkek állandó fogyasztási piac biztosításánál melyek tényleg szükségleti cikkeknek bizonyultak be, s mint ilyenek az árak tekintetében is verseny képesek.

Nem célunk ez alkalommal azon székely háziipari cikkek felsorolni, melyek Debreczen és nagyvidéke piacain állandó fogyasztási cikkekül tekinthetők, mert hiszszük, hogy a rendező bizottság ez irányban is, az alapos tanulmányozásról, jó eleve gondoskodott.

Ha tehát a „Székely Társaság“ a fényes eredmény és a konzekvenciák helyes levonása után teendőt ez irányban fokozott buzgalommal folytatni akarja, mulhatatlanul szükséges a továbbiak tüzetes és gyors megbeszélése, a helyes megállapodásnak azonnali ervényesítése, mert ha az eddig elért fényes eredményt, melyre a székely nép oly örömmel építi a jövő szép reményeit, sőt, biztosan számít, csalódás követné minden vonalon, létfentartásának e kevés hite is megrendülne és hazájában lenne hontalan az a népfaj, melynek megtartása erősítése, első helyen is a nagy magyar társadalom legsarkalatosabb érdeke.

V. Gy.

Krüger apóról.

Krüger apóról még mindig sok szó esik mostanában, így hát nem lesz érdektelen egy és más történetet elmondani a transzváliak kemény vezéréberről.

Még a legnagyobb ellenségének is be kell ismerni, hogy az öreg Krüger teljes életében a vakmerőségig bátor ember volt. Így például egy vadászat alkalmával óriási bölényt vett üldözőbe. Az állat futása közben ingoványba tévedt és egyszer csak elsüllyedt a mocsaras talajba. Krüger már nem tudta

lovát félrerántani és ő is lesüppedt és egy gombolyagba eviczkelt a vadász, a bölény, és a ló. Krüger ebben a halálos veszedelemben sem vesztette el hidegvérét, kiszabadította lábait a kengyelből, oda kuszott a bivalyhoz és elkapva szarvát, annak fejét a víz alá csavarta, míg az állat rettenetes küzdelem után megfuladt.

Mindenek fölött pedig ravasz diplomata az öreg Krüger, s ezt a többek között egy időben akkor igazolta be a legszebben, amikor utitendérek egy küldöttsége járt nála, hogy felelőssé tegyék némely bányarésztvény elértéktelenedéséért. Krüger azzal válaszolt, hogy elmondta egy kedvencz majmának történetét.

Néhány esztendővel ezelőtt — szólt — egy zord téli napon tüzet raktam. Ott volt a majmom is, aki ügyetlenül oda süttötte a farkát. Ezért aztán engem harapott meg. Akkor így szóltam hozzá:

„Azért raktam a tüzet, hogy mi ketten melegedjünk, ha te azután elégetted mellette a farkadat, nem látom be, hogy miért teszel ezért engem felelőssé.“ Erre a küldöttség szó nélkül távozott.

Más izben két czivakodó testvér között mondott ítéletet egy örökösödési pörben. — Így szólt az idősebbhez: „Te vagy az öregebb, te legjobb tudásod szerint ketté osztod az örökséget. Te meg — szólt az ifjabbhoz — választani fogsz.“

Egy alkalommal valami vándor állatsereglet oroszánját nézte meg. — Hirtelen oda fordul a menaszériáshoz és így szólt hozzá:

— Ezek az oroszánok olyanok, mint Chamberlain — sokat akarnak, mindent elvesznek amit megkaphatnak, semmire sem emlékeznek, amit már megkaptak, mert az már nem érdekli őket.

Rotschild és a magyar mágnásasszony.

(Egy érdekes fogadás története.)

Érdekes fogadást kötött a napokban egy magyar mágnásasszony a bécsi Rothschild báróval. A báró és a főrangú hölgy a vasutakról beszélgettek s a mágnás asszony elragadtatással beszélt a villamos közlekedésről, amelyet általános közlekedési eszköznek mondott, a melyet ma már ur és szegény egyformán használnak.

— Csak aki rá van utalva — jegyezte meg Rothschild.

— Dehogy, az egész világ a villamosok hive. Olyannyira, hogy csak az elszórt villamos jegyekből milliókat lehetne rövid idő alatt összegyűjteni.

Rothschild még mindig kételkedett s végül kijelentette, hogy hajlandó fogadást tenni arra, hogy a grófnő fél év alatt sem tud egy millió elhasznált villamos jegyet összegyűjteni.

A fogadást a grófnő tartotta s megáldottak, hogy ha a grófnő május elsejére összegyűjti az egy millió villamos vasuti jegyet, Rothschild 50.000 koronát fizet, amelyből 25.000 korona a budapesti, 25.000 korona a bécsi szegényeké. Ha pedig Rothschild nyeri meg a fogadást, a grófnő fizeti az 50.000 koronát, amely egészen a bécsi szegényeknek jut.

A fogadás után a grófnő megkezdte a gyűjtést. Segít neki a főváros valamennyi uri kaszinója s a fiatalság elhatározta, hogy mindaddig nem fiakkerezik, hanem villamoson jár, míg az egymillió jegy együtt nincs. A kaszinótagok révén a jegygyűjtés városzeretel elterjedt s ma már a fővárosban mindenki villamos jegyet szedeget, hogy a bécsi bankár 25.000 koronáját megmentse Budapest szegényeinek.

IRODALOM.

A „Vasárnapi Ujság“

január 4-iki száma 29 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Uj évi hangulatok“ (képpel). — „A Vasárnapi Ujság ötvenedik évfolyama“ (Jókai Mór levelével.) — Költemények: „A Vasárnapi Ujságnak“ (1854–1902.) Szabolcska Mihálytól; „Uj évre“ Sajó Sándortól; „A tél dühöng“; „Kurucz bordal“ Rartók Lajostól; „A rom“ „Ha majd a sárga lombok“ Zempléni Árpádtól. — „Az a bizonyos Mikos“ Mikszáth Kálmán új előszelése. — „Fölfelé.“ Regény Irta Vértési Arnold (Goró Lajos eredeti rajzaival.) — „A nádasban“. Regény. Irta Karazin N. Orosz eredetiből fordította Ambrozovics Dezső (képekkel.) — „Ivanka Zsigmond (arcképpel.) — „Bartók Lajos“ (arcképpel.) Endrődi Sándortól. — „Hej, Rábczi, Bercsényi!“ (képpel Stetka Gyula festménye után.) — „Pillantás a jövőbe“ (allegorikus kép) Koppai Józseftől. — „A hó“ (képekkel) Cholnoki Jenőtől. — „A Petőfi-Társaság új tagjai“ (arcképpel.) — „Világító mikrobák“ (képekkel.) — „A nádvágás“ (képpel.) — Irodalom és művészet, Közintézetek és Egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendes heti rovatok. A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyed évre négy kor., „Politikai Ujdonságok-kal“ és „Világkrónika“-val együtt hat korona. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest IV., kerület Egyetem-utca 4. szám.) Ugyanítt megrendelhető a „Képes Néplap“ legolcsóbb újság a magyar népszá. ára, félévre 2 kor. 40 fillér,

CSARNOK.

Vaterloo.

Eckmann—Chatrián elbeszélése után fordította: ifjabb Móríc Pál.

Midőn mi a magaslat szegélyére értünk hátrálásközben, lent a róna már homályba borult. Teijesen felbomlott a read. Vad futásba iramodott minden. Felbomlottak, széledeztek a hadisorok. Az egyik gyalogos szerrel, a másik lóhátán menekült. A majorság közelében még egy gárda zászlóalj rettenthetetlenül állotta a küzdést. Négy szöveget alkotott. Valamivel odább másik három zászlóalj szánta magát a végsőkre. A második gárda négyszög a Planchenois-i utnál foglalt állást.

Ugy daczoltak ott, mint kemény bástyák az áradatban, mely minden mást elsöpört, csak a bástyákat nem bírta helyökből mozdítani! Minden más csapat kámforrá vált. Huszárok, lovas vadászok, vértések, tüzerek, gyalogosok zür-zavarosan tolokodtak

az utakon, vagy pedig keresztül a mezőségen, mint a barbárok valamely felbomlott, futva futó serege. A Planchenois szakadék mentében a sötét égboltot a fegyverek szakadatlan tüze valóságosan fénybe borította. Bülow ellen az egyetlen gárda négyszög állotta a véres tusát; de már távolabbról tömeges sáskaként nyomultak a völgybe más poroszok — a lovaaságok —, mint a gátat szakított folyó. A vén Blücher is előérkezett negyvenezer katonájával. A jobbszárnyunkra nyomult, keresztül gázolva mindenben.

Mint mondjak még? A teljes bomlás következett be . . . Minden felől körül szarnyaltak és rajzottak minket. Az angolok a völgybe hajszoltak le bennünket és a poroszok pedig a völgyben tódultak ránk. A tábornokaink, a tisztjeink, sőt maga a császárnk sem látott már más menekvést, minthogy egy négy szögbe menekültek be. Mégis minket szegény, szerencsétlen ördögöket gyaláznak, hogy megvadultunk a rémülettől. Soha ilyen igazságtalan vádat.

Én Bucheival, meg vagy öt hat más czimborával a majorság felé futottam. A gránátok pattogva pufogtak körülünk. Fuldadozva értünk az ut közelébe, midőn már az angol lovasság is a nyakunkra rontott. Vágtázva buzditották egymást.

No quarter! no quarter!

Ekkor már a gárda négyszög is hátrálni kezdett. És minden oldalról lövöldözött azon szegény ördögök felé, kik ezen élőbástyák mögé igyekeztek menekülni. Csak a tiszték, a tábornokok juthattak be a véd helyre.

Ha még ezer esztendeig élnek, ekkor sem feledném el azt a végtelen, azt a meg-rázó jajordítást, mely a völgyet mértföld hosszant töltötte be. A gránát pufogás, mint vészharang hallatszott ezen zajban. De még rettenetesebb volt Frankon utolsó kiáltása, a midőn ezen vitéz, büszke népnek a hazalelke jajpanaszszal zudult a fülébe: „Fiaim! ide, ide, meghalok . . .“ Nem, ez nem irható le! . . . A mi iszonyu balsorsunk közepette, valami megindító, valami szivszakitó volt a régi gárda dobosainak rohamdobolása . . . Mint valami gyerek, úgy zokogtam. Buche erőszakkal húzott magával, miközben én zokogva kiáltottam:

— Hagyj el Jani . . . Elvesztünk . . . minden elveszett!

Sem Katiczára, sem Goulden urra, sem Pfalcburgra nem gondoltam többé . . . Na is csodálom, hogy ezen uton, hol a vér től, diadaltól örjült angolok, poroszok, sűrű sorokban, huszszor is elvágtáztak mellettünk, le nem meszároltak minket. Ugy lehet németek helyett néztek el. Vagy talán inkább a császárt akarták elkaparítani, azért nem ügyeltek ránk.

(Folyt. köv.)

MEGHIVÁS.

A hajduhadházi közbirtokosság folyó hó 14-én, delelőtt 10 órakor, a község háza gyülestermében

rendes közgyűlést

tart, melyre az érdekeltek birtokosok ezuton is meghivatnak.

A gyűlés tárgyai lesznek:

1. Elnök és 30 választmányi tag választása.
2. Az ufehértői ingatlanok eladását javasoló 15/1902. sz. választmányi határozat tárgyalása.

Hajduhadház, 1903. jan. 4.

Tatár Gábor

közbirt. jegyző.

Hadházy József

közbirt. elnök.

Boros Testvéreknel

divatos női ruhakelmék, selymek, téli kendők és velezek a versenyben létező legolcsóbb árakban. Maradékok féláron.

Olesó forrás Narancs, citrom, déligyümölcs, kávé és friss teában Kohn Henriknel Debreczen, Gróf Dégenfeldtér 7-ik szám.

10. Egy nagy 10 kros petroleum forrás megeredt a Neuman és Weisz cégnél Hatvan-u. 5 sz.

A farsangi idényre

megérkeztek a szebbnél-szebb gaze, tülle és csipke

bálikelmék.

Sima és Brocat selymek,
Francia batisztok,
Csipkediszek és himzések,
Ajour és himzett Batisztok,
Báli virágok,
Legyezők,
Selyem és Phantasie sálók.

Bosznay J. és Társa

divatruháza

DEBRECZEN, Kossuth utca 5.

Bőr-tisztítószer

„Globin“ felülmúlja az összes eddigieket.

Globin

a legszebb fényt adja, a bőrt puhává és tartóssá teszi.

Kapható DEBRECZENBEN fekete és egyéb más színekben:

Deutsch Lajos, Elfenbein és Klein, Grünberger Ignác, Hirschfeld Armin, Keiner és Schwarcz, Kertész Sándor, Klein és Deutch, Kohn Adolf és fia, Kohn Márton, Mandel és Társa, Michálistädter utóda, Márkus Miksa, Neumann és Weisz, Rosenberg Dezső, Tóth Ferencz, Weidner Gusztáv, Weidner József, Tolnai Dániel, Klár Adolf és Révész Zsigmond uraknál.

UJDONSÁG !!

Acetylen-zseblámpa

a zsebben kényelmesen hordozható, nagy vakító fényvel, ég és sötét helyeket, lépcsőket, pinczékét stb. nap-pali világítással lát el. Praktikus, szolid és olesó 1 drb.

ara a pénz előleges beküldése esetén 1.20 kor., franco utánvéttel 50 fillérrel drágább. 3 drb 3 kor., 6 drb 5 kor. Portó külön.

Kapható Kann Ignácznál, Wien. II., Linienbrungasse 17.

Szépség — fiatalság.

Leichner-féle Fettpuder

Leichner-féle Hermelin és Aspasia rizspor.

Ezen hírneves arczporok a legelőkelőbb női körökben, elsőrangú művésznők között előszeretettel használtatnak, mert az arc bőrnek üde, virágzó rózsaszínt adnak és a rizspor használata észrevehető. Kapható csak zárt dobozokban a gyárban Berlin Schützenstrasse 31. és minden illatszer üzletben.

L. Leichner Berlin, a kir. színház szállítója.

L. Leichner az éremkiosztó bizottságnál alelnök volt a párisi világkiállításon 1900.

Arany érem!

Arany érem!

Kárpáti mellszörp

köhögés ellen

mell és tüdőbetegek részére.

Ez a szörp mell és torok bajoknál, elnyálkásodás, rekedtség, idült hurut, inger és számköhögés, nehéz lélegzés, tüdővész, továbbá általános és gyomorgyengeségnél legjobb sikerrel használtatik.

A mellszörp gyermekeknek is adható. Egy nagy üveg ára 160 fill., egy kis üveg 1 kor.

Kárpáti mellpasztillák.

Ezen pasztillák a Magas-Tátrán található gyógyfűvek és gyökerekből készülnek, szintén legjobb sikerrel használtatnak a fentebb felsorolt betegségeknek. Egy doboz 50 fill.

Kárpáti melltea.

Egy nagy csomag 80 fill., egy kis csomag 40 fill. Szintén kitűnő sikerrel használtatik a fentebb felsorolt betegségeknek. Valódi minőségben kapható a készítő Molnár Lipót gyógyszerésznél Kassán. Debreczenben T. th Béla [Tisza palota.] Dr. Rothschnek V. Emil, és Mihalovits István gyógytárában.

Mintákat, árjegyzéket és költségvetést bérmentve küldök.

Egyedüli butorgyár és szabadalmazott asztalok gyára Debreczenben.
Kárpitos és díszítő műtermek.
Alapított 1875.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a legjobb hírnévnek örvendő gyáramat tetemesen

megnagyobbítottam

és több kitüntetésben részesült butorkészítményeimből a legegyszerűbb kivittől a legfényesebbig nagy rak-tárt tartok.

Leleltsmeretes kiszolgálás! Polgári árak!

Tisztelettel

Schwarz Vilmos

es. és kir. udvari butorgyáros.
Gyár: Szálka-u. 5. Üzlet helyiség: Piac u. 71. Saját ház.

Szállodai és intézeti berendezések.

Egyedül valódi angol

Gyógyszerész A. THIERRY BALZSAM

Közegészségügyileg megvizsgálva és véleményezve.

Az üvegek felszerelése keresk. törvényszéki mintavédelem alatt áll.

E balzsam belsőleg és külsőleg használ: 1. Utólráhatatlan hatású gyógyszer a tüdőnek, a mellnek kóros bajainál, véget vet a fájdalmas köhögésnek s kigyógyít a legrégebb bajoknál is. 2. Kitűnő hatása van torokgyulladás, rekedtség és a többi torokbajoknál. 3. Alaposan elűzi a hideglelést. 4. Meglepő gyorsan gyógyítja a gyomor szélgyörcsöt s a tagrángatásokat. 5. Megment az aranyeres fájdalomtól s kigyógyít a Hämorrhoidák, szeliden mozdítja elő a székelést s a vér tisztulását, javítja az étvágyat s az emésztést. 6. Nagyszerű szolgálatokat tesz fogfájáskor, üres fogaknál és szájröhadáskor s általában minden fog- és szájbajoknál, megszünteti a felbűffogést, a szájnak s a gyomornak bűvét. 7. Nagyon jó gyógyszer kül és belbajoknál, u. m. sebeknél, lázhólyag, szemölcs, égési sebek, fagyos tagoknál, ruh és kiűéseknél, megszünteti a fejfájást, szakgatást, rheumát, fülbántalmakat stb. Csak mindig vigyázzunk a mellékelt zöld mezejű apácza-védjegyre! Hamisítá októl legjobban óvakodunk, ha egyenesen gyáramból Ausztria-Magyarország minden állomására franco rendelünk 12 kicsi vagy 6 dupla üveget 4 koronáért, Bosznia és Hercegovinában 4 kor. 60 fillér. Kevesebb nem küldetik. Szétküldés előfizetés vagy az összeg utánvétele mellett.

Gyógyszer A. Thierry balzsam és Centifolia kenőcs.

Eme két gyógyhatásában utólráhatatlan szer soha nem romlik el, sőt mentül régebb, annál jobb nem árt a sz rnek fagy, sem meleg s ezáltal télen nyáron szétküldhető. Mindenkor hatással van, s alkalmazása esetén könnyen bevárható az orvosi segély. természetesen nem szabad hatástalan utánzásokhoz nyulni, melyért csak haszontalan elpredáljuk a pénzt, hanem mindig tartson minden család készletben e világhírű, olesó, megbízható, a mellett ártalmatlan szerből. A hol nem bizonyos, hogy az én kitűnő szerem, ott ajánlatos egyenesen tőlem hozatni. Cím:

Apotheker Thierry (Adolf) Limited Schutzengel-Apotheke in Pregrada bei Rohitsch Sauerbrunn.

Főraktár: Budapest Török József, Zágrábban Mittelbach S. és Bécsben Brady C. gyógyszerészeknél.

